

Sygn. akt VI U 616/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – sekretarka Katarzyna Słaba

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 27 lutego 2017 r., znak: (...)

w sprawie: M. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę pomostową

oddala odwołanie.

Na oryginale właściwy podpis.

VI U 616/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 lutego 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. – po rozpatrzeniu wniosku M. W. z dnia 6 lutego 2017r. – odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej. Powołując się na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (w szczególności na art.4 tej ustawy) organ rentowy wyjaśnił, że odmówił przyznania emerytury pomostowej ponieważ wnioskodawca:

- nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat,
- po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ ten uwzględnił okresy zatrudnienia wnioskodawcy: od 1 lipca 1980r. do 19 stycznia 1981r., od 1 października 1995r. do 14 maja 1994r., od 1 października 1997r. do 9 marca 1998r. oraz od 2 października 1998r. do 24 maja 1999r., tj. łącznie 2 lata, 3 miesiące i 6 dni.

Natomiast do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach Zakład nie uwzględnił następujących okresów zatrudnienia wnioskodawcy:

- od 21 stycznia 1975r. do 27 czerwca 1975r. ponieważ zakład pracy w punkcie 8 świadectwa pracy z dnia 18 czerwca 1998r. nie podał podstawy prawnej potwierdzającej wykonywanie pracy w warunkach szczególnych,
- od 5 stycznia 1982r. do 29 września 1989r. ponieważ świadectwo pracy z dnia 29 września 1989r. zostało wystawione przez (...) a nie przez macierzysty zakład pracy tj. Spółdzielnię (...) w B.,
- od 1 kwietnia 1994r. do 30 kwietnia 1994r., od 2 stycznia 2001r. do 30 kwietnia 2001r., od 8 października 2001r. do 30 listopada 2001r., od 15 lutego 2003r. do 30 kwietnia 2003r., od 15 listopada 2005r. do 30 kwietnia 2006r. ponieważ zakłady pracy nie podają, pod którym punktem zarządzenia resortowego Ministra Administracji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. zostało wymienione zajmowane przez wnioskodawcę stanowisko pracy, tj. zarządzenia, na które powołuje się pracodawca w świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych,
- od 2 listopada 1994r. do 10 maja 1995r. oraz od 20 września 1996r. do 23 maja 1997r. ponieważ podane stanowisko pracy tj. pomocnik palacza nie zostało wymienione w wykazie A, dziale II, pod pozycją nr 1 i w punkcie 61 zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 1 lipca 1983r. tj. zarządzenia na które powołuje się zakład pracy w świadectwach wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto Zakład poinformował wnioskodawcę w uzasadnieniu powyższej decyzji, że za okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach od 1 stycznia 2009r., zgodnie z art.38 ustawy pomostowej, płatnik składek jest zobowiązany złożyć druki ZUS ZSWA do 31 marca danego roku kalendarzowego za poprzedni rok oraz od 1 stycznia 2010r. opłacać składki na fundusz emerytur pomostowych. W przypadku wystąpienia z wnioskiem o przyznanie emerytury pomostowej, zgłoszenie danych o pracy w szczególnych warunkach w danym roku kalendarzowym, płatnik składek przekazuje do Zakładu w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia wniosku.

Organ rentowy wskazał ponadto, iż na podstawie dowodów dołączonych do wniosku – uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania przyjął za udowodnione okresy:

- nieskładkowe 1 rok i 1 dzień,
- składkowe 32 lata 7 miesięcy i 6 dni,
- stażu sumarycznego 33 lata 7 miesięcy i 7 dni,
- stażu w szczególnych warunkach/charakterze 2 lata 3 miesiące i 6 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony wnioskodawca, domagając się jej uchylenia.

Ubezpieczony w uzasadnieniu odwołania wskazywał, co następuje:

- od 21 stycznia 1975r. do 27 czerwca 1975r. podano podstawę w punkcie 8 – Dz. VIII poz.1 (na co posiada on kserokopię świadectwa pracy),
- od 12 stycznia 1976r. do 24 grudnia 1976r. pracował na stanowisku traktorzysty w Spółdzielni (...) w K. – w chwili otrzymania świadectwa nie obowiązywała ustawa o emeryturach pomostowych – brak zaświadczenia i świadków,
- od 29 sierpnia 1978r. do 30 grudnia 1978r. – pracował na stanowisku traktorzysty w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w B. – w chwili otrzymania świadectwa nie obowiązywała ustawa o emeryturach pomostowych – brak zaświadczenia i świadków,

- od 5 stycznia 1982r. do 29 września 1989r. – świadectwo wystawione przez (...) ponieważ zakład pracy został przekształcony,
- od 30 września 1989r. do 30 kwietnia 1992r. – pracował na stanowisku kierowca – mechanik na pojeździe ciężarowym powyżej 3,5 tony w (...) Biurze (...), które z dniem 1 stycznia 1990r. przekształciło się w (...) Spółka z o.o. (brak zaświadczenia, zeznania świadka B. K.),
- od 1 stycznia 1994r. do 30 kwietnia 1994r., od 2 stycznia 2001r. do 30 kwietnia 2001r., od 8 października 2001r. do 30 listopada 2001r., od 15 lutego 2003r. do 30 kwietnia 2003r., od 15 listopada 2005r. do 30 kwietnia 2006r. – świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawił zakład – wymienionych w Wykazie A, dział XIV, punkt 1,
- od 2 listopada 1994r. do 10 maja 1995r., od 20 września 1996r. do 23 maja 1997r. – zakład pracy wydając świadectwo uznał wykonywaną pracę w warunkach szczególnych,
- od 1 czerwca 2016r. do 30 września 2016r. – pracował w Samodzielnym Publicznym Zakładzie(...) w K., w tym od 1 lipca 2016r. do 19 września 2016r. jako kierowca pojazdu uprzywilejowanego, zakład odmówił sprostowania świadectwa pracy – świadek E. K. – kadrowa (...) w K..

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną uprzednio w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Powołując się na art.4 oraz art.49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych organ rentowy dodatkowo wskazał, iż jak wynika z tych przepisów ustawodawca wprowadził wymóg wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przed 1 stycznia 1999r., przy czym może to być zarówno praca wymieniona w nowych wykazach prac (praca w rozumieniu art.3 ust.1 i ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych), jak i w załącznikach A lub B do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. (w rozumieniu art.32 i art.33 ustawy emerytalnej). Przepisy ustawy o emeryturach pomostowych wymagają również, aby osoba ubiegająca się o emeryturę wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po 31 grudnia 2008r. – w tym przypadku musi to być praca wymieniona w nowych wykazach prac, a zatem praca w rozumieniu art.3 ust.1 i ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Bez właściwego udokumentowania okresów pracy wymienionej w nowych wykazach, nie jest możliwe ustalenie uprawnień do emerytury pomostowej. Zaświadczenia (świadectwa pracy) potwierdzające wykonywanie prac zaliczanych przed dniem 1 stycznia 1999r. do wykazu A lub B mogą stanowić podstawę do rozpoznania uprawnień do emerytury pomostowej z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych, o ile są wydane zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz pod warunkiem, że po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywana była praca wskazana w załączniku nr 1 lub nr 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Ponadto organ rentowy wskazał też na wyjątek od wyżej podanej zasady, wynikający z powołanego art.49 – mianowicie osoba, która 1 stycznia 2009r. miała wymagany okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienionej w nowych wykazach prac, może nabyć prawo do emerytury pomostowej (po spełnieniu pozostałych warunków wymienionych w art.4 pkt 1-5 i 7, art.5-12 ustawy o emeryturach pomostowych) mimo, że po 31 grudnia 2008r. nie wykonywała już takiej pracy.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej ponieważ ubezpieczony nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach i po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

Ubezpieczony M. W. (urodz. (...)) w dniu 6 lutego 2017r. złożył w ZUS Oddziale w B. wniosek o emeryturę pomostową. Wniosek ten został rozpoznany odmownie zaskarżoną decyzją z dnia 27 lutego 2017r., która w wyniku odwołania ubezpieczonego poddana została kontroli sądowej w niniejszej sprawie.

Zasady przyznawania emerytur pomostowych określone zostały przez ustawodawcę w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach i rentach pomostowych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz.664).

Zgodnie z art.4 tej ustawy prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art.5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.,
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
- 3) osiągnął wiek wynoszący 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art.5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3,
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Jak wynika z treści tego przepisu, aby nabyć prawo do emerytury pomostowej ubezpieczony musiałby (poza spełnieniem pozostałych warunków wskazanych w art.4) posiadać okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 lub art.32 i art.33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) w wymiarze co najmniej 15 lat i po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywać pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Dlatego w pierwszej kolejności wyjaśnieniu w toku niniejszego procesu podlegało istotne dla rozstrzygnięcia sporu kwestia czy M. W. po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W odwołaniu powód twierdził, iż w okresie od 1 lipca 2016r. do 19 września 2016r. pracował w Samodzielnym Zakładzie (...)w K. jako kierowca pojazdu uprzywilejowanego.

Praca tego rodzaju wymieniona jest w załączniku Nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych pod pozycją 9. Zatem jest to praca o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.3 tej ustawy.

W kwestii pracy powoda w Samodzielnym Publicznym Zakładzie (...) w K. Sąd Okręgowy ustalił, iż:

- w okresie od 1 października 2015r. do 10 maja 2016r. pracował on u tego pracodawcy na stanowisku palacza C.O. i pracownika gospodarczego w wymiarze 0,5 etatu (zatrudnienie nie jest zaliczone do pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych i w rozumieniu załączników Nr 1 i Nr 2 do tej ustawy),
- w okresie od 1 czerwca 2016r. do 30 września 2016r. pracował on na stanowisku kierowcy samochodu osobowego w wymiarze pełnego etatu na podstawie umowy o pracę z dnia 31 maja 2016r. na zastępstwo i pracę tę wykonywał w jednostce organizacyjnej SPZOZ w K. – Przychodni (...) przy ul. (...).

To ostatnie zatrudnienie pracownicze (na stanowisku kierowcy samochodu osobowego) polegało na kierowaniu pojazdem osobowym pracodawcy (karetką), który służył do transportu sanitarnego (dowozu pacjentów do poradni

lekarskiej bądź szpitala oraz ich odwozu do miejsca zamieszkania), przy czym dotyczyło to pacjentów, co do których nie występuje bezpośrednie narażenie życia lub zdrowia.

W strukturze organizacyjnej pracodawcy powoda pojazdy, którymi kierował powód (marki O. (...), F. (...) i R. (...)) były wykorzystywane w podstawowej opiece zdrowotnej (tzw. POZ) oraz w zakresie nocnej i świątecznej pomocy (tzw. POZ-N). W pierwszym miesiącu zatrudnienia powód (kierując pojazdem marki R. (...)) dowoził lekarzy na wizyty domowe, położne na patronaż i pielęgniarki środowiskowe na zabiegi oraz odbywał trasy w celu dokonania zakupów materiałów dla przychodni. W drugim i trzecim miesiącu zatrudnienia powód, kierując pojazdem osobowym marki O. (...) dowoził pacjentów leżących z miejsca zamieszkania do szpitala, do poradni specjalistycznych i odwoził ich do miejsc zamieszkania.

POZ i POZ-N (Przychodnia (...)) nie ma w zakresie swoich zadań udzielania świadczeń medycznych w nagłych wypadkach (w akcjach ratunkowych). Pojazdy, którymi kierował powód nie funkcjonowały w strukturze Pogotowia (...), które działało jako odrębna od Przychodni (...) jednostka organizacyjna SPZOZ w K.. Ubezpieczony nie był zatrudniony w Pogotowiu (...), a tylko w ramach tej jednostki organizacyjnej SPZOZ w K. jeździły pojazdy uprzywilejowane. Tylko w ratownictwie medycznym (Pogotowiu (...)) wykorzystywane są samochody, które mają prawo używać sygnałów dźwiękowych i świetlnych (pojazdy uprzywilejowane).

(dowody: umowy o pracę, świadectwa pracy i pozostałe dokumenty z akt osobowych powoda nadesłanych do akt sprawy przez jego pracodawcę – SPZOZ w K., zeznania świadka E. K., przesłuchanie powoda – e-protokół rozprawy k.55 i skrócony protokół rozprawy – k.50 – 54 a.s.)

Powód nie wykonywał zatem pracy o szczególnym charakterze – pracy kierowcy samochodu uprzywilejowanego w rozumieniu art.3 ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych i poz.9 załącznika Nr 2 do tej ustawy.

Powyższego, istotnego dla rozstrzygnięcia sporu ustalenia nie podważają twierdzenia powoda (przesłuchanie powoda), zgodnie z którym dwa razy zdarzyło się, iż prowadził pojazdy (marki O. i F.) z włączonymi sygnałami dźwiękowym i świetlnymi (raz, gdy przewożony pacjent okaleczył się w pojeździe i drugi raz gdy dowoził lekarza, który przyleciał helikopterem do miejsca wypadku, wraz z pacjentką do helikoptera). Po pierwsze, bowiem okoliczności te nie zostały przez niego udowodnione (art.6 K.c.). Po drugie – nawet przy założeniu, iż miały one miejsce okoliczności te nie mogły zmienić rzeczywistego charakteru zatrudnienia pracowniczego powoda, który nie pracował jako kierowca w jednostce ratownictwa medycznego, lecz w Przychodni (...), która takich zadań nie miała przypisanych. O tym, czy dany pracownik realizuje obowiązki kierowcy pojazdu uprzywilejowanego, decyduje rzeczywisty i stały charakter zatrudnienia oraz funkcja, którą przypisano konkretnemu pojazdowi w strukturze organizacyjnej pracodawcy. Skoro zadania realizowane przez powoda w ramach jego obowiązków pracowniczych sprowadzały się w istocie do świadczenia usług przewozu pacjentów i dowozu personelu medycznego do pacjentów, to pojazdy którymi kierował ubezpieczony nie były pojazdami uprzywilejowanymi. Pojazdy uprzywilejowane używane były w ratownictwie medycznym – Pogotowiu (...), które funkcjonowało jako odrębna jednostka organizacyjna pracodawcy. Sygnały świetlne i dźwiękowe wyłączane były w tych pojazdach w akcjach ratunkowych (w stanach bezpośredniego i nagłego zagrożenia życia i zdrowia pacjentów). Ubezpieczony w takiej jednostce organizacyjnej SPZOZ w K. nie był zatrudniony, a pojazdy którymi kierował (mimo, iż niektóre z nich posiadały funkcje sygnałów dźwiękowych i świetlnych właściwe dla pojazdów ratownictwa medycznego) nie realizowały tego rodzaju zadań.

Okolicznością bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu było także posiadanie przez powoda od dnia 21 czerwca 2016r. zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym. Powód nie był bowiem zatrudniony jako kierowca w Pogotowiu (...), a zatem nie realizował w ramach obowiązków pracowniczych zadań związanych z ratownictwem medycznym. Posiadanie takich uprawnień nie może w związku z tym być utożsamione z wykonywaniem pracy kierowcy pojazdu uprzywilejowanego. Zupełnie incydentalne używanie sygnałów dźwiękowych i świetlnych w pojeździe nie funkcjonującym w jednostce ratownictwa medycznego (Pogotowiu (...)) nie kreuje innego rodzaju zatrudnienia ubezpieczonego niż ten wynikający z umowy o pracę z dnia 31 maja 2016r. – łączącej go z SPZOZ w K..

Skoro ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008r., to nie spełnił koniecznego warunku nabycia prawa do dochodzonego świadczenia, a zatem przepis art.4 tej ustawy nie miał do niego zastosowania. Stanowisko organu rentowego w tej kwestii było zatem w pełni właściwe i zgodne z prawem.

Niezależnie od powyższych ustaleń dostrzec także należy, iż ustawa o emeryturach pomostowych przewiduje także - w drodze wyjątku od generalnych zasad nabycia prawa do emerytury pomostowej wynikających z art.4 – możliwość nabycia tego świadczenia w trybie wyjątkowym, przewidzianym w art.49, który stanowi że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3,
- 2) spełnia warunki określone w art.4 pkt 1-5 i 7 i art.5-12,
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3.

W orzecznictwie prezentowana jest utrwalona wykładnia tego przepisu, w myśl której szczególna regulacja art.49 stanowi odstępstwo od zasady wynikającej z art.4 pkt 6 (tzn. obowiązku wykonywania pracy w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008r.). Odstępstwo to zawężone jest wyłącznie do tych ubezpieczonych, którzy na dzień 1 stycznia 2009r. (tj. na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych) legitymują się co najmniej okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze ale w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych. Do nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art.49 nie wystarczy zatem wykazanie się na ten dzień wymagany okresem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.32 i 33 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017r. poz.1383) w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz.43 ze zm.), albowiem konieczne jest także aby praca ta była pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych (art.49 pkt 3). W wyroku z dnia 13 marca 2012r. II UK 164/11 (LEX nr 1171289) oraz w wyroku z dnia 4 grudnia 2013r. II UK 159/13 (LEGALIS) Sąd Najwyższy wskazał, że warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową, w świetle wykładni językowej art.4 i 49 ustawy, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisach) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres pracy) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art.3 ust.1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art.3 ust.3 ustawy). Innymi słowy brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany.

W związku z powyższą wykładnią wskazać należy, iż ubezpieczony w odwołaniu jako jedyny okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, przypadający po 31 grudnia 2008r. wskazał zatrudnienie w Samodzielnym Publicznym Zakładzie (...) w K. od 1 lipca 2016r. do 30 września 2016r. na stanowisku kierowcy pojazdu uprzywilejowanego. Pozostałe okresy zatrudnienia, na które powoływał się on w odwołaniu przypadły przed dniem 1 stycznia 2009r.

Na podstawie dowodów ze świadectw pracy, umów o pracę i innych dowodów z akt osobowych powoda Sąd Okręgowy ustalił, iż po dniu 31 grudnia 2008r. ubezpieczony nie wykonywał już pracy w szczególnych warunkach lub w

szczególным charakterze w rozumieniu art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

W okresach od 17 września 2008r. do 30 kwietnia 2009r., od 1 października 2009r. do 13 maja 2010r. oraz od 16 września 2010r. do 27 kwietnia 2011r. ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umów o pracę w (...) Spółce z o.o. w B. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza centralnego ogrzewania, ale nie była to praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze ani w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych ani w rozumieniu dotychczasowych przepisów (art.32 i 33 ustawy emerytalnej FUS). Pracodawca ten nie wystawił bowiem powodowi świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a w treści świadectw pracy zaprzeczył aby w tych okresach powód taką pracę wykonywał (adnotacje w punktach 8 świadectw pracy: z 4 maja 2009r. – k.93 akt sprawy o emeryturę pomostową, z 15 maja 2010r. – k.97 tych akt, z dnia 28 kwietnia 2011r. – k.101 tych akt – gdzie wskazano, że powód nie wykonywał w powyższych okresach pracy w szczególnych warunkach; adnotacje takie znalazły się też we wcześniejszych świadectwach pracy: z dnia 8 maja 2008r. – k.89 i z dnia 30 kwietnia 2007r. - k.85 akt sprawy o emeryturę pomostową; także dokumenty z akt osobowych nadesłanych przez tego pracodawcę do akt niniejszej sprawy).

Ostatnim okresem pracy w szczególnych warunkach potwierdzonym powodowi przez pracodawcę Zakład (...) w K. był okres od 15 listopada 2005r. do 30 kwietnia 2006r. Pracodawca ten w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 30 listopada 2016r. potwierdził, że w okresie od 15 listopada 2005r. do 30 kwietnia 2006r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego, wskazane w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. – wykazie A dziale XIV pkt 1 na stanowisku palacza CO.

Jednak praca tego rodzaju przypadła przed dniem 1 stycznia 2009r. (wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych), a według art.3 ust.1 i ust.3 w związku z załącznikiem Nr 1 i Nr 2 do tej ustawy, nie jest już kwalifikowana jako praca w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Także pozostałe rodzaje prac wykonywane przez ubezpieczonego w okresie jego aktywności zawodowej i przypadające przed dniem 1 stycznia 2009r. nie są kwalifikowane według powyższych przepisów ustawy o emeryturach pomostowych jako prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Uwaga ta dotyczy okresów zatrudnienia ubezpieczonego wskazanych w odwołaniu, w zaskarżonej decyzji oraz wynikających z dokumentów z akt osobowych ubezpieczonego zebranych w niniejszej sprawie:

- od 21 stycznia 1975r. do 27 czerwca 1975r. w Spółdzielni (...) w B. z siedzibą w L. na stanowisku pracownika ekipy za i wyładowczej (k.5 akt rentowych);
- od 12 stycznia 1976r. do 24 grudnia 1976r. w Spółdzielni (...) w K. na stanowisku traktorzysty (k.6 akt rentowych);
- od 29 sierpnia 1978r. do 30 grudnia 1978r. w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w B. Zakładzie w B. na stanowisku traktorzysty (k.8 akt rentowych);
- od 1 lipca 1980r. do 19 stycznia 1981r. w Przedsiębiorstwie (...) w B. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym 3,5 tony (k.29 akt sprawy o emeryturę pomostową);
- od 5 stycznia 1982r. do 29 września 1989r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego (k.31 akt sprawy o emeryturę pomostową);
- od 30 września 1989r. do 30 kwietnia 1992r. w (...) Biurze (...) w B. (następnie przekształconym w (...) Spółkę z o.o. w K.) na stanowisku kierowcy – mechanika;
- od 1 kwietnia 1994r. do 30 kwietnia 1994r., od 2 listopada 1994r. do 10 maja 1995r., od 20 września 1996r. do 23 maja 1997r., od 2 stycznia 2001r. do 30 kwietnia 2001r., od 8 października 2001r. do 30 listopada 2001r., od

15 lutego 2003r. do 30 kwietnia 2003r. i od 15 listopada 2005r. do 30 kwietnia 2006r. w Zakładzie (...) w K. na stanowisku pracownika palacza i palacza C.O.

Praca ubezpieczonego w powyższych okresach i na powyższych stanowiskach nie jest już zaliczona według art.3 ust.1 i ust.3 ustawy o emeryturach pomostowych do pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Okoliczność ta wyklucza zatem nabycie przez powoda prawa do emerytury pomostowej na podstawie szczególnej regulacji przewidzianej w art.49 ustawy o emeryturach pomostowych nawet przy założeniu, iż do dnia 1 stycznia 2009r. legitymował się on okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu dotychczasowych przepisów.

Wyżej przedstawione motywy uzasadniały zatem oddalenie odwołania na podstawie art.477¹⁴ § 1 K.p.c., gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia w powołanych przepisach prawa materialnego.

SSO Janusz Madej